

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА
В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ
УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ
ЩОСУБОТИ

№ 35 (831) | Субота, 27 серпня 1983 року | Ціна 2 коп.

ПРИКЛАД ПЕРЕДОВИКІВ КЛИЧЕ!

На трудовому календарі — лютий 1986 р.

На Кіровоградському УВП добре відомі імена цих працелюбів — рубальника прутків на верстаті А. Т. Тиниченка та слюсаря-інструментальника О. І. Нечипоренка. Обидва вони досконало оволоділи професією, беруть на озброєння передові методи праці, економічно використовують кожну робочу хвилину.

Тому й добиваються високих показників. Лише цього року середньомісячна норма виробітку Анатолія Тиниченка становить 232 проценти, а Олексія Нечипоренка — 200!

Недавно передовики виробництва рапортували про успішне виконання особистих завдань одинадцяті п'ятирічки. Нині на їх трудовому календарі — лютий 1986 року.

— У тому, що колектив успішно виконав планові завдання другого кварталу, є і їх частка наполегливої праці, — говорить директор підприємства Г. П. Цуканов. — Досвід ударників п'ятирічки запозичує ться всіма виробничниками колективу.

О. ЮРАСОВ,
секретар партбюро Кіровоградського УВП.

Випереджаючи час

Багато самовідданих трудівників, визнаних майстрів своєї справи на Полтавському УВП-1. Серед них — крейдувальниця підготовчої дільниці М. І. Омельчук. Вона успішно завершила особисте завдання одинадцяті п'ятирічки і нині трудиться в рахунок 1986 року.

Ще кілька яскравих штрихів до портрета передовика виробництва. Марія Іванівна — ударниця комуністичної праці, ветеран свого колективу, їй присвоєно звання «Краща за професією».

У своїх соціалістичних зобов'язаннях, взятих майже три роки тому, М. І. Омельчук записала: виконати п'ятирічку за три роки. І, як бачимо, достроково впоралася зі своїми підвищеними соціалістичними зобов'язаннями.

Досвід, висока професійна майстерність дають змогу Марії Іванівні виконувати норму виробітку на 240—250 процентів при високій якості виготовленої продукції.

Н. ТЕЛЮКОВА,
голова первинної організації УТОГ.
м. Полтава.

Шістнадцять років тому, закінчивши спецшколу-інтернат, М. І. Волошин влаштувалася на Ужгородське УВП-2 ученицею швачки-мотористки. Незабаром Марії Іванівні присвоїли кваліфікаційний розряд. Стала дівчина працювати самостійно. Придивлялася, як та справа робиться у досвідчених подруг по роботі. Коли щось не було зрозуміло, то не соромилася запитати у них раз-вдруге.

Згодом опанувала всіма тонкощами обраної професії. Вона неодноразово виходила переможцем соці-

Завершила п'ятирічку

лістичного змагання, бо навчилася працювати не тільки кількісно, але й якісно.

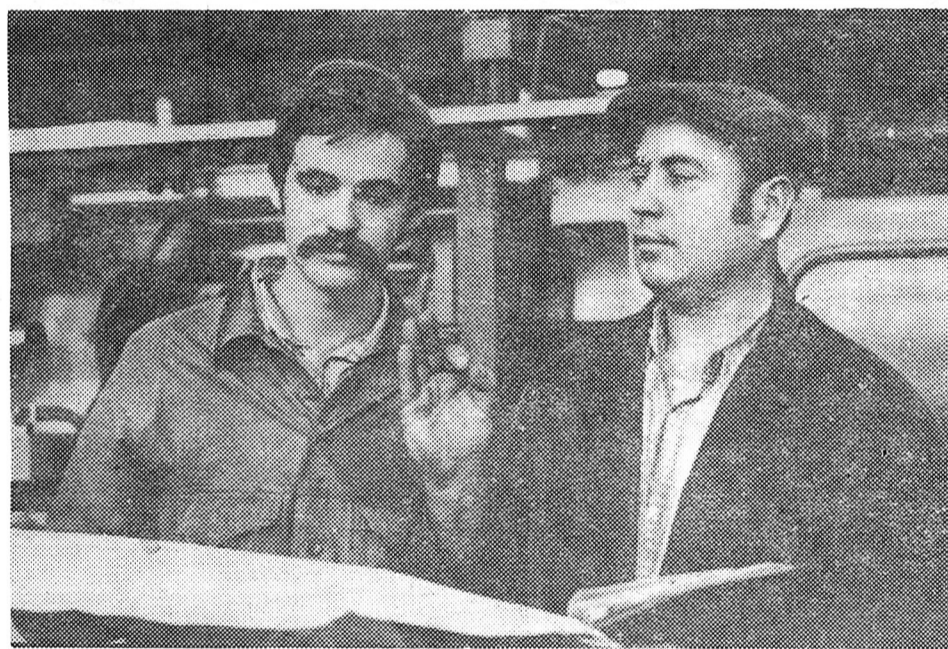
Успіхи, звичайно, приходять тільки до сумлінних. Минулорічне завдання досвідчена майстриня виконала за півроку, успішно завершила вона вже й цього-річне завдання. П'ятирічне завдання робітниця виконала за 2 роки і 7 місяців.

На дільниці, де працює М. І. Волошин, відбувся з

нагоди цього мітинг. Директор підприємства Ф. Ю. Шутяк сердечно привітав славу трудівницю з черговою трудовою перемогою, вручив їй Грамоту та букет квітів.

Він висловив впевненість у тому, що Марія Іванівна своїм прикладом запалюватиме всіх членів колективу на успішне виконання планових завдань та соціалістичних зобов'язань третього року одинадцяті п'ятирічки.

Л. ПОЦЕН,
інженер-нормувальник
Ужгородського УВП-2.

В. І. Захарченка та І. С. Корецького добре знають на Одеському заводі «Пресмаш». Про високу професійну майстерність слюсарів-складальників говорять їх показники у праці: норми виробітку вони виконують на 150—170 процентів. В. І. Захарченку (на знімку — ліворуч) присвоєно звання «Кращий молодий робітник за професією», а його старший товариш І. С. Корецький — один з кращих наставників підприємства.

Фото Й. МІНЬКА.

ЗАВТРА — ДЕНЬ ШАХТАРЯ

ЙДЕ НАДПЛАНОВЕ ВУГІЛЛЯ

Трудівники шахти імені Засядька взяли на озброєння девіз: «Виконати план трьох років п'ятиріччю до Дня шахтаря!» І з честю дотримали свого слова.

Ще всередині серпня на-гора було відправлено останні тонни вугілля в рахунок трирічного завдання. Право добути його завоювала ланка робітників очисного забою першої дільниці, яку очолює Ю. А. Новиков.

Дострокове виконання плану — нова трудова перемога в соціалістичному змаганні на честь професійного свята та 25-річчя руху за комуністичне ставлення до праці.

Високими трудовими успіхами зустрічають День шахтаря і члени УТОГ двічі орденоносної Донецької області, робітники вугільної промисловості: Л. Г. Недев, Л. А. Масюк, М. І. Бернло та багато інших товаришів.

М. КАЛИНИЧЕНКО,
голова Донецького облвідділу УТОГ.

ПРАПОР ВРУЧЕНО

У трудівників Херсонського УВП — справжнє свято. На підприємство прибула заступник голови ЦП УТОГ Т. Г. Філяніна, щоб вручити виробничникам перехідний Червоний прапор Центрального правління УТОГ і Республіканського комітету профспілки за перше місце, виборене у республіканському соціалістичному змаганні за II квартал і перше півріччя третього, серцевинного року одинадцяті п'ятирічки.

Старанно потрудилися нечуючі трудівники Херсонського УВП. План першого півріччя з обсягу реалізації продукції виконано на 108,1 процента. Понад завдання реалізовано виробів на 111 тисяч карбованців. Зекономлено 15 тисяч кіловат-годин електроенергії та тканин на 1,2 тисячі карбованців. 50 передовиків виробництва працюють в рахунок 1984 року.

На розширеному засіданні комітету профспілки підбито підсумки соціалістичного змагання серед дільниць УВП. Перше місце серед першої групи присуджено бригаді № 2, де майстром Валентина Федорівна Прищеп; перше місце серед другої групи — підготовчій дільниці, де майст-

ром Марія Єгорівна Резничек.

На урочистих зборах були зачитані рапорти колективу підприємства, а також дільниці та бригади, що вийшли в ряди переможців змагання.

Сумлінно потрудився колектив швейної бригади № 2. Протягом першого півріччя тут виготовлено понад план близько 1700 костюмів, 21 передовик виробництва успішно справився з виконанням виробничої програми трьох років одинадцяті п'ятирічки і в ці дні трудиться в рахунок 1984 року.

Заготівельна дільниця має також свої вагомні досягнення: тут виготовлено понад план близько 3,5 тисячі костюмів, зекономлено тканин на 1,2 тисячі карбованців.

І ось під гучні оплески присутніх Т. Г. Філяніна вручає колективу заслужені нагороди.

Директор підприємства Т. І. Лукманова щиро подякувала за відзнаку праці колективу і запевнила, що трудівники підприємства доклали всіх зусиль, щоб успішно справилися з поставленими перед ними завданнями.

В. ГРИГОРЕНКО,
м. Херсон.

КУРС — ТЕХНІЧНИЙ ПРОГРЕС

РОБОТ ПРОСИТЬСЯ В ЦЕХ

— Цьому маніпуляторів довірено штампування деталей, — пояснює бригадир операторів - складальників О. М. Шульга, — але досить закласти йому в «пам'ять» іншу програму — і він перетворюється в маляра чи, скажімо, гальваніка...

Олексій Михайлович знає своїх роботів, як то кажуть, до гвинтика. Він і його товариші — складальники внесли чимало пропозицій щодо вдосконалення їх виготовлення. А ідеї тут цінуються особливо високо. Адже маніпулятори — справа нова.

Головний шлях до якісного зрушення у продуктивних силах, відзначалось на червоному (1983 р.) Пленумі ЦК КПРС, — це перехід до інтенсивного розвитку, з'єднання на ділі переваг нашо-

го ладу з досягненнями науково-технічної революції. «Треба здійснити автоматизацію виробництва, — підкреслив товариш Ю. В. Андропов, — забезпечити якнайширше застосування комп'ютерів і роботів, впровадження гнучкої технології, яка б давала можливість швидко й ефективно перебудувати виробництва на виготовлення нової продукції».

Свій вклад у розв'язання цього важливого завдання вносять і колектив молодого підприємства. Торік тут випустили перші двадцять п'ять роботів. Призначались вони для заводів електротехнічної промисловості, але тепер дедалі більший попит на них і в інших галузях. І нині на підприємстві різко збільшуються випуск таких машин.

Відгуки про черкаські маніпулятори якнайкращі. Як повідомили з Ризького електротехнічного заводу, завдяки роботам від важкої праці штампувальників звільнено близько п'ятдесяти чоловіків. «Впровадження ваших машин дало можливість підвищити культуру виробництва, значно знизити затрати праці на одиницю продукції». Це лист з Москви. Добрі відзиви надійшли від підприємств Ленінграда, Баку, інших міст країни. Однак поряд з такими листами пошта дедалі більше приносить і інших, зміст яких зводиться до одного: потрібні роботи.

— З повним освоєнням виробничих потужностей, — сказав директор заводу В. І. Бородулін, — ми будемо випускати щороку таку кількість маніпуляторів, яка

дасть змогу звільнити від монотонної, стомлюючої праці близько 10 тисяч чоловік. Одночасно ведуться пошуки поліпшення якості і підвищення класу машин. Готується до випуску новий досконалий робот-електрозварник, створений ученими Інституту електрозварювання імені Є. О. Патона АН УРСР у співдружності з болгарськими колегами. Діапазон застосування його дуже широкий. Він працюватиме на відкритих вітру й морозу майданчиках, у штольнях, де багато газу і пилу, в інших важких і шкідливих для людини умовах. Роботозварники стануть незамінними помічниками на спорудженні великих нафто- і газопроводів.

У портфелях співробітників філіалу інституту по розробці роботів з'явилися досконаліші новинки. Робототехніка бурхливо розвивається, займаючи дедалі помітніше місце у виробництві.

М. КАРПЕНКО,
Черкаси.

НА КОЖНОМУ РОБОЧОМУ МІСЦІ

Трикотажники Вінниці використовують дефіцитну виробничу сировину — бавовняну пряжу, що її виділяють відповідно до фондів. Щорічна потреба в ній становить декілька сот тонн.

Ось чому на всіх етапах виробництва трикотажники ставляться до пряжі особливо бережливо. Поєднання режиму економії з високою якістю продукції і підвищенням ефективності виробництва — таке головне завдання стоїть нині перед кожним робітником, інженерно-технічним працівником та службовцем підприємства.

Нещодавно групою народного контролю підбито підсумки ощадливого використання сировини та матеріалів, електроенергії і палива протягом першого півріччя нинішнього року. Зокрема, бавовняної пряжі і трикотажного полотна збережено на 20 тисяч карбованців. Цього досягнуто за

рахунок перекриття каналів видимих і невидимих втрат під час перемотування пряжі і в'язання полотна. Рациональний розкрій білизняних виробів дав змогу заощадити понад 5 тисяч кілограмів фарбованого полотна. Цьому певною мірою сприяло впровадження бригадного методу праці. Чіткій роботі колективу можна завдячити і його керівнику Тамарі Рильській. Досвід роботи показує, що нова форма організації праці підвищила її продуктивність, поліпшилась і якість крою.

На УВП є з кого брати приклад. Трудівниками Василем Дяковим та Василем Пеншиним зекономлено фарбувальних матеріалів та хімікатів на 186 тисяч карбованців.

І тисячу 611 карбованців у фонд економії внесли також і швейники. Це, зокре-

ма, нитки, пакувальний папір, клей, шпагат. З введенням у січні нинішнього року нової тепло-паротраси ліквідовано на підприємстві так звані вузькі місця по забезпеченню фарбувальної ділянки технологічною парою. Це багато поліпшило якість виконання робіт під час фарбування та сушіння полотна. На підприємстві зекономлено також 175 Гк/калорій тепла на суму 1200 карбованців та 13 тисяч кіловат-годин електроенергії.

Загальна сума економії, одержаної протягом першого півріччя, становить 28,8 тисячі карбованців.

Дотримання суворого режиму економії дало можливість колективу у день комуністичного суботника працювати на заощадженій сировині, виготовити при цьому продукції на 8 тисяч карбованців.

Старанність колективу по-

зитивно позначилась на підсумках роботи і ефективності виробництва. Тільки протягом першого кварталу, наприклад, виготовлено понад план нормативно-чистої продукції на 9 тисяч карбованців.

Дотримання суворого режиму економії вплинуло також і на зниження собівартості продукції.

Протягом тривалого періоду на УВП підтримується високий рівень продуктивності праці. В першому півріччі він становить 105,5 процента.

У дотриманні режиму економії на підприємстві чималу роль відіграють дозорці — народні контролери. Серед них — Т. Рильська, Н. Боса, І. Глухий, Є. Салюк, А. Козинчук та інші, які самі працюють відмінно і систематично контролюють дотримання технології, а також ведуть боротьбу з усіма видами втрат на робочих місцях.

І. ШАПЕЄВ,
голова групи народного контролю Вінницького УВП.

Дисципліна — всьому голова

Постанову ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР і ВЦРПС про зміцнення трудової дисципліни обговорено зі слухачами політгуртка, який ось уже протягом багатьох років діє при Велико-Новоселківському будинку культури глухих.

Кожен рядок цього важливого документа, підкреслили слухачі, свідчить про те, що міцна дисципліна — всьому голова. Там, де її дотримуються, і результати очевидні.

— Наше суспільство не може далі миритися з тими, що ухиляються від активної трудової участі і більше думають про своє благополуччя, ніж про загальні здобутки колективу, — сказав ударник комуністичної праці, слюсар-складальник районного об'єднання «Сільгосптехніка» Володимир Володимирович Аврамов.

— Я, як і мої товариші

по роботі, підтримую заходи, спрямовані проти ледарів, п'яниць та інших порушників трудової, виробничої дисципліни та громадського порядку, — сказав у своєму виступі передовий тваринник колгоспу імені Калініна Сергій Федорович Авдонкін.

Думка слухачів нашого гуртка була єдина: треба значно посилити боротьбу з пияцтвом від якого бере початок ряд порушень — прогули, запізнення, брак тощо.

Серед нечуючих нашого колективу є ще літунні, ледарі. З ними ведеться боротьба, але вона, на жаль, інколи малоєфективна.

Тепер, коли визначилися конкретні заходи заохочення сумлінних і покарання недисциплінованих, зазначили присутні, ми спільними зусиллями повинні викорчувати це зло.

В. КРУГЛЯК.

Донецька область.

РАХУНОК ЕКОНОМІЇ ЗРОСТАЄ

Старанно потрудилися члени колективу Одеського виробничого об'єднання «Електрик» у першому півріччі та в липні місяці серпцевого року одинадцятиріччя. План з випуску нормативно-чистої продукції за 6 місяців виконано тут на 102,8 процента. За 7 місяців понад план виготовлено виробів на 31 тисячу карбованців. Обсяг промислового виробництва у порівнянні з відповідним періодом минулого року зріс на 2,4 процента. Цього показника досягнуто виключно за рахунок зростання продуктивності праці.

План з випуску виробів

вищої категорії якості за перше півріччя виконано на 104,8 процента.

Велика робота проводиться в об'єднанні по економії сировини та матеріалів. За шість місяців заощаджено 1,3 тис. чорних металів, 3,9 тис. сплавів алюмінію. За рахунок модернізації лодки виробу ШСВ-20 та утримувача до цього виробу до кінця року буде збережено 7,6 тис. преспошка.

Значний внесок у досягнення цих результатів роблять виробничники, котрі працюють із значним випередженням трудового календаря. Це — слюсар-складальник Я. В. Колесников,

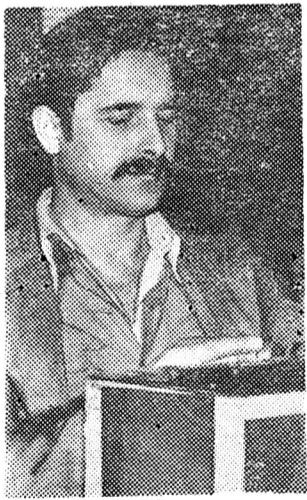
настільничниця швейного цеху В. І. Крицька, швачка С. І. Жерун та інші.

У ці дні у виробничому колективі триває обговорення постанови ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС «Про посилення роботи по зміцненню соціалістичної дисципліни праці» і постанови Ради Міністрів СРСР і ВЦРПС «Про додаткові заходи по зміцненню трудової дисципліни».

Заходи ці значно підвищать продуктивність праці в кожній бригаді, на кожній ділянці, а це забезпечить далі зростання могутності нашої держави.

Ю. ГЕР.

м. Одеса.

Члени нашого Товариства докладають всіх зусиль, щоб достроково завершити планові завдання та соціалістичні зобов'язання третього року одинадцятиріччя.

Ударно трудиться слюсар-складальник Луцького автомобільного заводу В. С. Мерзюк (перший знімок ліворуч). Денні норми виробітку він завжди перевищує, та й якість продукції у нього відмінна.

Не відстає від луцького автомобілебудівника і робітниця Запорізького швейного об'єднання Кора Лідія Вікторівна (другий знімок вгорі праворуч). Вона шие жіночі пальта і майже щодня виконує змінну норму виробітку на 115 процентів. Ударниця комуністичної праці Л. В. Кора вже трудиться в об'єднанні понад 20 років.

Харківське УВП-2 випускає верхній чоловічий та жіночий одяг. Кожен виріб має бути пошитий бездоганно. Саме за цим стежить осноровиця Антоніна Синицина. Перш, ніж запустити у виробництво деталі крою одягу, вона перевіряє їх якість.

Фото Б. БУРАКІВСЬКОГО і Й. МІНДЕЛЯ.

* * *

Швачка Любов Петрівна Землякова трудиться на Сімферопольському УВП. У колективі підприємства знають її як передову виробничницю і наставницю молоді. Денні норми вона виконує в середньому на 140 процентів при високій якості продукції.

Активну участь бере Л. П. Землякова у громадському житті підприємства. Вона — профгрупорг бригади.

На знімку: Л. П. Землякова (праворуч) разом зі своєю ученицею швачкою-мотористкою Вікторією Андрієвою.

Фото О. ШУСТА.

* * *

ОСИЛЬНУ допомогу дітям у виборі майбутньої професії завжди подають їхні батьки. Їм не байдуже, де трудитиметься син чи донька, чи сподобається їм професія, колектив.

Батьки добре знають своє виробництво, тому, здебільшого, коли мова заходить, куди йти працювати після школи, дають їм слушну пораду.

Минулого року до колективу компактної групи головного підприємства виробничого об'єднання «Київський радіозавод» влилося сім учнів київських спеціалізованих шкіл-інтернатів № 6 та № 9. Лариса Цигановська вже знала, що її батько більше двадцяти років працює на одному підприємстві, став передовиком виробництва. Товариші добучили йому очолювати первинну організацію УТОГ. Тому сумнівів і вагань не було.

Оформили її ученицею заготівельної сітчастих трафаретів. Наставницею, першою порадицею і подругою для неї стала молода, але вже досвідчена робітниця Любов Коваленко. Не раз розповідала вона Ларисі, як слід виконувати ту чи іншу операцію, показувала, як практично це робиться. Звертала увагу і на високу якість продукції. Незабаром прийшла їхня спільна трудова перемога: Лариса здала на розряд, стала працювати самостійно. Та не забуває свою вчительку, час-

то підходить до неї, радить, запозичує і впроваджує передові методи праці, прагне ні в чому не відставати від Люби.

У Наталії Нижитенко батько трудиться начальником техбюро в одному з механічних цехів, а мати — в складальному. Часто ввечері вони розповідали дочці про завод, про телевізори, що користуються попитом у покупців.

ВІДДАНІСТЬ ПРОФЕСІЇ

А тут трапилася нагода. Під час екскурсії побувала в цеху остаточного складання кольорових телевізорів «Славутич-Ц-202», а потім сказала батькові: після школи прийду сюди, бо тут працюють такі ж молоді, як і я.

У комсомольсько-молодіжному колективі дівчину прийняли радо. Познайомили з історією телевиробництва, показали первістки «Восходи», а також приймачі, удостоєні державного Знака якості. Опанувати професію лудильниці допомогли старші товариші.

Батько Віри Гребенюк — також кадровий виробничник заводу. Дівчина після школи виявила бажання пізнати всі тонкощі пресу-

вальної справи. А допомогла їй у цьому Г. Д. Рузанкіна. Вона не раз казала своїй вихованці:

— Я вже на пенсії, але, як бачиш, працюю в колективі. Звикла, і роботу свою люблю. Серед молодих і сама почуваю себе значно молодшою. Хочу, щоб і ти була віддана одній професії, щоб знала її досконало і не зраджувала їй ніколи. Тоді й успіхи прийдуть неодмінно, і задоволення від роботи одержиш сповна...

Учні підшефних шкіл здебільшого влаштовуються на те підприємство, про яке знають якнайбільше, і куди їх, звичайно, запрошують. Сергій Брусов також вирішив піти в телевізійний цех, опанувати сучасну, як він сам каже, професію слюсара-складальника.

— Радісно стає на душі, коли в твоїх очах оживає екран, спалахує синім вогником, — каже юнак. — Скільки радощів наші приймачі несуть людям: дорослим і дітям. Пинаюся, коли чую про наші вироби схвальні відгуки. Адже і я причетний до їх виготовлення.

Непомітно минув рік. Юнаки і дівчата, що прийшли колись учнями в колектив виробничого об'єднання, стали кваліфікованими спеціалістами.

П. ГАЙДУК,
працівник багатонадрукованої газети «На трудовій вахті».

